

РЕШЕНИЕ

№ 8937

гр. София, 04.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 172 СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА Г. ИВАНОВА**

като разглежда докладваното от **ДЕСИСЛАВА Г. ИВАНОВА** Гражданско дело № 20211110153731 по описа за 2021 година

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, II ГО, 172 състав, в публично съдебно заседание на тринадесети май две хиляди двадесет и втора година, в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ДЕСИСЛАВА ИВАНОВА

при секретаря Моника Асенова, като разглежда докладваното от съдията гр.д. № 53731 по описа за 2021 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по предявени от Б.Д. Д. срещу Заповед на командира на Н. Г. Ч. №ЛС-77/01.09.2021 г. за прекратяване на трудовия договор с граждански служител от Н. Г. Ч. обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, вр. чл. 328, ал. 1, т. 2, предл. второ КТ, чл. 344, ал. 1, т. 2 и чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ.

Ищцата твърди, че от 2012 г. работила при ответното учреждение – първоначално на позицията „чистач“ съгласно Трудов договор №3-5527/02.08.2012 г. На 20.12.2013 г. била назначена при ответника на длъжност „главен специалист“ по Трудов договор №3-7226/21.12.2013 г. по допълнително разписание на длъжностите №Д-454/03.12.2013 г. трудовият договор неколкратно бил изменян с допълнителни споразумения. Твърди, че длъжностна характеристика не ☐ била връчена от работодателя в нито един момент. На 01.09.2021 г. ☐ било връчено предизвестие, с което същата била уведомена, че след изтичане на уговорения в Колективния трудов договор срок от 1 месец трудовото ☐ правоотношение ще бъде прекратено на посоченото основание. Поддържа, че не била сключвала Колективен трудов договор. На 01.09.2021 г. ☐ била връчена и атакуваната заповед. Твърди, че била съвестна в изпълнение на служебните си задължения.

Поддържа, че при уволнението ☐ е нарушена разпоредбата на чл. 333 КТ, предвиждаща предварителна закрила при уволнение на трудоустроени работници или служители, тъй като в случая работодателят ☐ не бил изискал предварително разрешение от Инспекцията по труда. Ищцата била с 50% трайно намалена работоспособност съгласно Експертно решение №0616 от 08.02.2021 г. на ТЕЛК. Твърди, че уведомила ответното учреждение за посоченото решение непосредствено след издаването му, но от ответното учреждение отказали да

приемат заповедта. Оспорва процесната заповед и като немотивирана. Твърди, че е налице фиктивно съкращаване на щата, като поддържа, че в друга заповед било посочено същата длъжност да бъде заета от друго лице. Не бил извършен и подбор по реда на чл. 329 КТ.

Ето защо ищцата моли съда да отмени процесната Заповед на командира на Н. Г. Ч. №ЛС-77/01.09.2021 г. за прекратяване на трудовия договор с граждански служител от Н. Г. Ч. и да я възстанови на заеманата от нея длъжност преди уволнението. Ищцата претендира ответникът да бъде осъден на основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ да ѝ заплати сумата в размер на 4608,64 лева – обезщетение за оставане без работа за периода м.октомври 2021 г. - м. март 2022 г.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявените искове. Оспорва твърдението на ищцата, че никога не ѝ била връчвана длъжностна характеристика. В приложеното от ищцата Експертно решение на ТЕЛК било видно, че Н. Г. Ч. не била посочена като работодател, който да е длъжен да приложи разпоредбата на чл. 333 КТ. Твърди, че преди извършване на организационно-щатните промени е поискал от всички служители да представят документи за ползвана от тях закрила по чл. 333 КТ, а ищцата не била приложила никакви документи. Позовава се на Заповед РД-359/11.08.2021 г. на командира на Н. Г. Ч., с която била назначена комисия за извършване на подбор на гражданските служители на Представителния ансамбъл на въздушните сили, която комисия изготвила Протокол № СИ-16-3574/20.08.2021 г. за извършване на подбор на гражданските служители от НГЧ. Този протокол бил посочен в мотивите за издаване на заповед № ЛС-77/01.09.2021 г. Ответникът поддържа, че съгласно Заповед на министъра на отбраната № ОХ-633/23.07.2021 г., т. 1.10.2. от същата, заеманата от ищцата длъжност „Главен специалист – 1 – С1-10-СлП – 3359 3026“ се съкращава. Намесването на изпълнители, които не били в основания щат на ПАВС, не подлежат на подбор сочело на недобросъвестност от страна на ищцата. Те били назначени по Допълнително разписание на длъжностите съгласно Постановление №66 от 28.03.1996 г. за кадрово осигуряване на някои дейности в бюджетните организации и тези договори се сключвали за 1 година, в зависимост от необходимостите на ПАВС от специалисти. Финансово-бюджетните ограничения не били единствената предпоставка за извършване на организационно-щатни промени. По гореизложените съображения ответникът моли съда да отхвърли предявените искове.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, при условията на чл. 12 ГПК, приема:

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 328, ал. 1, т. 2, предл. второ КТ в тежест на ищцата е да докаже, че е била в трудово правоотношение с ответника с предмет твърдяната от нея длъжност – „Главен специалист“. В тежест на ответника е да докаже, че съкращаването на щата е реално – т.е. премахва се съответната трудова функция, заемана от ищцата, извършено е по съответния ред – от компетентен орган; че е извършен подбор или че такъв не е бил задължителен; че след извършването на подбор сред лицата заемащи същата или сходна на заеманата от ищцата длъжност са останали на работа служителите, които работят по-добре.

Между страните по делото е безспорно, а и от представения като доказателство по делото Трудов договор №З-7226/20.12.2013 г. се установява, че на посочената дата ищцата Б.Д. Д. е назначена на длъжност „Главен специалист“ при ответника по Допълнително разписание на длъжностите № Д-419/03.12.2012 г. на Н. Г. Ч., с код по НКПД 3359 3026. Съгласно чл. 6 от Трудовия договор същият се сключва за срок до 31.12.2014 г. По делото е представено и Допълнително споразумение № СИ-16-56/02.01.2019 г., с което е изменен процесният трудов договор, като ищцата е преназначена на длъжност „Главен специалист“ в Представителен ансамбъл на въоръжените сили, с код по длъжностни нива С1-10, код по НКПД 3359 3026, категория персонал – експертна длъжност със спомагателни функции в администрацията.

Представено е и Допълнително споразумение № СИ-16-1171/26.02.2019 г. към Трудов

договор №3-7226/20.12.2013 г., от което се установява, че считано от 01.03.2019 г. трудовият договор на ищцата се трансформира в такъв за неопределено време.

Като доказателство по делото е представено и Предизвестие с рег. № СИ-16-3709/01.09.2021 г., получено от ищцата на 01.09.2021 г., видно от положения от нея подпис върху документа. От цитираното предизвестие се установява, че в него работодателят на ищцата – Командира на Н. Г. Ч., е обективирал волеизявлението си, че след изтичане на едномесечен срок, трудовият договор на ищцата ще бъде прекратен на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 КТ. В предизвестиято е посочено, че същото се издава във връзка с изменението на длъжностно разписание №БМ-650/01.01.2019 г. в Н. Г. Ч., съгласно МЗ № ОХ-633/23.07.2021 г.

Спорният по делото въпрос е дали командирът на Н. Г. Ч., законосъобразно е упражнил правото си да прекрати трудовото правоотношение на ищцата на основание чл. 328, ал. 1, т. 2, предл. второ КТ – поради съкращаване на щата.

Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 12 от Правилника за структурата, организацията и реда за използване на Н. Г. Ч. командирът на Н. Г. Ч. сключва и прекратява трудовите договори с цивилните служители от административния и помощния персонал на Н. Г. Ч.. Предвид това, съдът намира, че атакуваната заповед на командира на Н. Г. Ч. №ЛС-77/01.09.2021 г. за прекратяване на трудовия договор с цивилен служител от Н. Г. Ч., издадена от командира на Н. Г. Ч. – полковник Кънчо Иванов, е издадена от оправомощеното съгласно Правилника за структурата, организацията и реда за използване на Н. Г. Ч. лице с работодателска правоспособност по отношение на ищцата.

Съдът намира за основателно твърдението на ищцата, че процесната заповед за прекратяване на трудовото правоотношение е издадена в нарушение на чл. 333, ал. 1, т. 2 КТ относно получаването на разрешение от Инспекцията по труда за прекратяване на трудовото правоотношение.

Като доказателство по делото е приложено Експертно решение № 0616 от 026 от 08.02.2021 г., издадено от ТЕЛК на „II МБАЛ – С.“ ЕАД, от което се установява, че ищцата е освидетелствана с трайно намалена работоспособност в размер на 50% с водеща диагноза: Световъртеж от централен произход; общо заболяване: Цервикокартроза C5-C6. ХВБН. Централен отоневрологичен синдром, лека ст. Лумбална спондилоза с остеохондроза. Дископатия L4-L5, L5-S1. Дв. Лумбосакрален радикулерен синдром.

В Експертното решение, т. 15 „Противопоказни условия за труд“ е записано: негодна за ТФР. След това обаче е посочено, че освидетелстваното лице – ищцата Б. Д., работи като управител, като е отбелязано, че лицето може да изпълнява длъжността си като управител.

Въпреки това, съдът намира, че ищцата има качеството „трудоустроено лице“ по смисъла на чл. 333, ал. 1, т. 2 КТ. Това е така, тъй като закрилата по чл. 333, ал. 1, т. 2 КТ, приложима по отношение на трудоустроен работник или служител, се прилага винаги щом с решение на ТЕЛК е определен процент трайно намалена работоспособност поради болест или трудова злополука и са посочени противопоказни условия на труд. При кумулативното осъществяването на тези две предпоставки, работникът или служителът е трудоустроен по смисъла на чл. 333, ал. 1, т. 2 КТ, като е без правно значение дали той заема длъжност, определена от работодателя за трудоустрояване или продължава да изпълнява заеманата преди трудоустрояването длъжност, ако тя е подходяща за здравословното му състояние /в последната хипотеза трудоустрояването е фактически изпълнено/. Този извод произтича от същностните характеристики на трудоустрояването по смисъла на чл. 314 КТ, изразяващо се в съобразяване на изпълняваната работа със здравните противопоказания за заболяването, респективно в преместването на подходяща с оглед тези противопоказания работа.

Така Решение № 60 от 13.06.2017 г. на ВКС по гр. д. № 3186/2016 г., III г. о., ГК; решение № 431/17.01.2014 г. по гр. д. № 869/2013 г. на IV г. о.; решение № 246/11.11.2015 г. по гр. д. № 1305/2015 г. на III г. о.; решение № 443 от 24.03.2016 г. по гр. д. № 2569/2015 г. на IV г. о.

Неоснователно е твърдението на ответника, че закрилата по чл. 333, ал. 1, т. 2 КТ е неприложима за ищцата, доколкото в експертното решение била посочена друга длъжност, различна от изпълняваната при ответника. Това е така, тъй като по делото не се установи ответникът да е изпълнил задължението си да събере информация от ищцата дали за същата е налице някое от обстоятелствата по чл. 333 КТ.

Съгласно трайно установената практика на Върховния касационен съд, обективирана в Решение № 492 от 17.06.2010 г. на ВКС по гр. д. № 477/2010 г., IV г. о., ГК и цитираните там решения, закрилата по чл. 333 ал. 1 т. 2, както и тази по т. 3 от КТ има обективен характер. Задължение на работодателя е да извърши преценка за наличие на предпоставките за провеждане на процедурата за предварителна закрила като събере информация за здравословното състояние от работниците или служителите, на които има намерение да прекрати трудовите правоотношения. **За работника или служителя липсва легално вменено задължение предварително да уведомява работодателя за своето заболяване. Обективният характер на законоустановената закрила се преодолява само ако по делото се установи по безспорен начин, че работникът или служителът съзнателно е укрил свое съществуващо заболяване по горепосочената Наредба.** В случая доказателства за съзнателно укриване на заболяването няма.

Ответникът представя като доказателство по делото разпечатка от електронно съобщение, за което се твърди да е изпратено от Началника на отделение „Личен състав“ при Н. Г. Ч. до ищцата – Б. Д.. С посоченият и-мейл ответникът твърди да е уведомил ищцата за заповед № 359/11.08.2021 г. на Командира на Н. Г. Ч. и да са изискани от ищцата документи, доказващи съответствието □ с новата длъжност. Като приложен файл към и-мейла се сочи извадка от заповед № 359/11.08.2021 г.

Като доказателство по делото е приложена Заповед № 359/11.08.2021 г. на Командира на Н. Г. Ч., като в т. II.2. от същата е посочено: *До 17.08.2021 г. личният състав от Представителния ансамбъл на въоръжените сили да представят в Регистратурата за неклассифицирана информация документи за наличието на закрила по чл. 333 КТ, ако има такива.*

От разпечатката се установява, че и-мейлът е изпратен до адрес на електронната поща: dangelova@abv.bg . Не са ангажирани обаче доказателства, че посоченият адрес на електронната поща се ползва именно от ищцата, а не от друго лице, че и-мейлът реално е изпратен до и е получен на електронната поща на ищцата или пък че последната е отворила съобщението, за което се твърди да е адресирано до нея.

Предвид изложеното, от представените от ответника доказателства не може да се направи несъмнен извод, че същият е предприел необходимите действия по събиране на информация относно наличието на обстоятелства по чл. 333, ал. 1 КТ по отношение на ищцата.

Поради това и доколкото по делото се установи, че ищцата има качеството „трудоустроен работник“, а ответникът не е изискал необходимите при уволнението □ предварително разрешение от Инспекцията по труда и мнение от ТЕЛК, оспорената заповед на командира на Н. Г. Ч. №ЛС-77/01.09.2021 г. за прекратяване на трудовия договор с граждански служител от Н. Г. Ч. се явява незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

За пълнота на изложението, настоящият състав следва да посочи, че атакуваната заповед страда и от още един порок, обуславящ незаконосъобразността ѝ.

От приложената по делото Заповед на командира на Н. Г. Ч. №ЛС-77/01.09.2021 г. за прекратяване на трудовия договор с граждански служител от Н. Г. Ч. и връченото на ищцата предизвестие за прекратяване на трудовия □ договор, се установява, че в тях като основание за прекратяване е посочена разпоредбата на чл. 328, ал. 1, т. 2 КТ. Посочената разпоредба обаче съдържа две основания за едностранно прекратяване на трудовото правоотношение по инициатива на работодателя – закриване на част от предприятието и съкращаване на щата.

Незаконна е заповед за уволнение, в която като основание е посочен само чл. 328, ал. 1, т. 2 КТ без изрично да се определи коя от двете хипотези е налице, освен ако основаниято за уволнение е посочено в предизвестieto или по друг начин работодателят е довел до знанието на работника или служителя точното основание за прекратяване на трудовото му правоотношение – Решение № 69 от 31.01.2001 г. на ВКС по гр. д. № 1092/2000 г., III г. о.

По делото обаче не се установи работодателят да е довел по друг начин до знанието на ищцата основаниято за прекратяване на трудовото правоотношение. Не се твърди на ищцата да е връчвана Заповед № ОХ-633/23.07.2021 г. на министъра на отбраната на Република България за извършване на изменения в длъжностното разписание №БМ-650, с която заповед е извършено твърдяното от ответника съкращаване на щата.

Ответникът твърди да е изпратил на ищцата, чрез горепосочения и-мейл, само извадка от Заповед № 359/11.08.2021 г. на Командира на Н. Г. Ч.. В посочената обаче не са цитирани извършените изменения в щата при ответника, а само е вменено задължение на началника на отделение „Личен състав“ и на ръководителя на ПАВС да запознаят личния състав на Ансамбъла с извършените изменения в длъжностното разписание.

От т.П.1. на посочената заповед пък може да се направи извод, че измененията в длъжностното разписание касаят длъжностните характеристики на длъжностите, а не съкращаване в щата, доколкото е посочено, че *до 17.08.2021 г. личният състав на Представителния ансамбъл на Въоръжените сили следва да представи в Регистратурата за неklasифицирана информация собственоръчно написано заявление с приложени документи, удостоверяващи съответствието на служителя с изискванията на заеманата от него длъжност в новите длъжностни характеристики.*

Предвид гореизложеното, по делото не се установява ищцата да е била запозната с точното правно основание и фактически обстоятелства за прекратяване на трудовото правоотношение преди или най-късно към момента на връчване на предизвестieto за прекратяване на трудовия ѝ договор на 01.09.2021 г.

Не се установява и реално съкращаване на щата в Представителния ансамбъл на въоръжените сили, Техническо звено, където е работела ищцата. Наистина, от т. 1.10.2 на Заповед на министъра на отбраната № ОХ-633/23.07.2021 г. се установява, че длъжността „главен специалист – 1- С1-10-СлП-3359 3026“ се съкращава. С т. 1.10.1. от цитираната заповед е разпорежено длъжността „ръководител звено – 1 – Р4-6-СлП-1219 6011“ да се промени на „Старши експерт – 2 – ЕЗ-6-СлП-2422 6046“. Ответното учреждение представя извадка от длъжностната характеристика за новосъздадената длъжност „старши експерт“, от която се установява, че като изискване за заемане на длъжността е въведено – лицето да притежава минимална образователна степен „бакалавър“, в професионална област „изкуства“. Твърди също така, че ищцата не притежава образователна степен „бакалавър“, поради което не можела да заеме новата длъжност. Ответникът обаче, въпреки разпределената в доклада доказателствена тежест, не доказва, че реално е извършено съкращаване на щата в ответното учреждение. От представената длъжностна характеристика за позицията „старши експерт“ не може да се установи какви са основните задължения на посочения експерт и дали те не припокриват с функциите на длъжността, изпълнявана от ищцата „главен специалист“. Аргументът, че ищцата не разполагала с образователно-квалификационна степен „бакалавър“ не би могло да обоснове прекратяване на трудовото ѝ правоотношение на основание чл. 328, ал. 1, т. 2, предл. второ КТ.

Въз основа на гореизложеното, съдът намира иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване на уволнението за незаконно за основателен, поради което и уволнението, извършено със Заповед на командира на Н. Г. Ч. №ЛС-77/01.09.2021 г. за прекратяване на трудовия договор с граждански служител от Н. Г. Ч. следва да бъде отменено.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ

Основателността на иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ предполага и основателност на иска по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ – за възстановяване на ищцата на заеманата от нея длъжност преди уволнението. По делото се установи, че ищцата Б. Д. е работила на безсрочен трудов

договор №3-7226/21.12.2013 г., поради което искът с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ следва да бъде уважен и ищцата да бъде възстановена на заеманата от нея длъжност преди уволнението.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. с чл. 225, ал. 1 КТ в тежест на ищцата е да докаже, че уволнението е настъпило към началния момент, към който претендира обезщетението; че уволнението е отменено като незаконно и че за периода от време, за който претендира обезщетението, ищецът не е постъпил на работа при друг или същия работодател.

От представеното по делото Предизвестие за прекратяване на трудовия договор, се установява че на 01.09.2021 г. на ищцата е връчено предизвестие за прекратяване на трудовия □ договор на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 КТ, като е посочено че с изтичането на срок от 1 месец, работодателят ще прекрати трудовото □ правоотношение на посоченото в предизвестието основание. От т. II на представената по делото Заповед на командира на Н. Г. Ч. №ЛС-77/01.09.2021 г. за прекратяване на трудовия договор с граждански служител от Н. Г. Ч. се установява, че поради неспазване срока на предизвестието е разпоредено на ищцата да се заплати сумата в размер на 1057,50 лева – обезщетение по чл. 220, ал. 1 КТ.

По делото ищцата претендира заплащането на обезщетение за оставане без работа за периода м.октомври 2021 г. - м. март 2022 г.

За установяване размера на дължимото се на ищцата обезщетение за оставане без работа за процесния период. Съгласно заключението на вещото лице, което съдът кредитира като компетентно и обективно дадено, обезщетението за оставане без работа е 6345,00 лева бруто и 5710,50 лева – нетен размер (след удържките). От заключението на вещото лице се установява, че на 07.10.2021 г. и на 02.11.2021 г. Командирът на Н. Г. Ч. е издал заповеди на ищцата да се изплатят сумите в размер на по 1057,50 лева – за обезщетение по чл. 222, ал. 1 КТ. С платежни нареждания от 27.10.2021 г. и съответно от 23.11.2021 г. на ищцата са заплатени сумите от по 868,18 лева с основание „обезщ. по чл. 222 КТ“.

Съдът обаче намира, че предявеният иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ е неоснователен и следва да бъде отхвърлен. В доклада си по делото съдът изрично е указал на ищцата, че по иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ следва да докаже, че за претендирания от нея период не е постъпила на работа при друг или същия работодател. От ищцата обаче не са ангажирани доказателства в тази насока.

По разноските

Ищецът е заплатила съобразно приложения по делото договор за правна защита и съдействие сумата от 1000 лв., съставляваща заплатено адвокатско възнаграждение. Ответното учреждение претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Възнаграждението, заплатено от ищцата е уговорено и заплатено в посочените размери за защита по общо три иска – отмяна на незаконното уволнение, възстановяване на работа и за заплащане на обезщетение за оставане без работа. С оглед изхода по спора и съобразно правилата на чл.78 ал.1 и ал.3 от ГПК, на ищцата се следват разноски за два уважени иска в размер от 650 лева – на основание чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 ГПК в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Относно заплащане на правната помощ чл. 37 от Закона препраща към Наредбата за заплащането на правната помощ. В редакцията на чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, приложима към момента на претендиране от страна на ответника на заплащането на юрисконсултско възнаграждение, е предвидено, че за осъществяване на правна защита и съдействие по дела с определен материален интерес, се

присъжда възнаграждение в размер от 100 до 300 лева. Съдът, след като прецени фактическата и правната сложност на делото, както и фактът, че само един от предявените срещу ответното учреждение искове е отхвърлен, намира, че на ответното учреждение следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Ищцата-работник е предявила искове, произтичащи от трудово правоотношение и по правилото на чл. 83 ал.1 т.1 от ГПК освободена от внасянето на такси и разноски в производството. Спорът по два от исковете е решен в нейна полза, поради което осъденото учреждение-работодателя е длъжно да заплати дължимата ДТ по тези искове в полза на съда-така чл. 78, ал. 6 от ГПК. Доколкото исковете са неоценяеми, на осн. чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс, ответникът следва да заплати по бюджета на съда сумата в общ размер от 100 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ КАТО НЕЗАКОННО уволнението, извършено със Заповед на командира на Н. Г. Ч. №ЛС-77/01.09.2021 г. за прекратяване на трудовия договор с граждански служител от Н. Г. Ч., с която е прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 КТ трудовото правоотношение на Б.Д. Д., ЕГН: ***** с работодателя Н. Г. Ч., със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „А. Й.“ №2

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ Б.Д. Д., ЕГН: ***** на заеманата преди уволнението длъжност „Главен специалист“ в Техническо звено на Представителния ансамбъл на въоръжените сили към Н. Г. Ч..

ОТХВЪРЛЯ предявения от Б.Д. Д., ЕГН: ***** срещу Н. Г. Ч., със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „А. Й.“ №2 иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ за заплащане на сумата в размер на 4608,64 лева – обезщетение за оставане без работа за периода м.октомври 2021 г. - м. март 2022 г.

ОСЪЖДА Н. Г. Ч., със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „А. Й.“ №2 да заплати на Б.Д. Д., ЕГН: ***** сумата в размер на 650 лева – разноски в настоящото производство.

ОСЪЖДА Н. Г. Ч., със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „А. Й.“ №2 да заплати по бюджета съда сумата в размер на 100 лева.

ОСЪЖДА Б.Д. Д., ЕГН: ***** да заплати на Н. Г. Ч., със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „А. Й.“ №2.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____